

РЕШЕНИЕ

№ 553

гр. Сливен, 12.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Петя В. Петрова - Светиева

при участието на секретаря Пенка М. Стоянова
като разгледа докладваното от Петя В. Петрова - Светиева Гражданско дело № 20222230100481 по описа за 2022 година

Производството е по молба с правно основание чл. 127а, ал. 2 от СК, във връзка с чл. 33 и сл. от ЗБЛД.

В молбата на молителката се твърди, че с Решение № 511 от 06.07.2009 година, по гр. дело № 782/2009 година на СлРС е прекратен сключеният между ищцата и ответника граждански брак, като родителските права по отношение на детето А. И. И. /М. И. И./ били предоставени на майката, където е определено и местоживеенето на детето. Оттогава и към настоящия момент само тя полагала преки и непосредствени грижи за неговото отглеждане и възпитание. Ответникът не поддържал контакти с детето, не плащал дължимата месечна издръжка и отказвал да даде съгласие детето да пътува с майка си извън страната на почивка в Р Гърция през лятото на 2021 година. Тъй като с ответника нямали нормални взаимоотношения ищцата направила опит да получи съгласието му със съдействието на жената, с която живее на съпругески начала. От написаното от нея във фейсбук станало ясно, че може да й даде съгласие единствено само ако се наложи операция в чужбина. Казал на неговия адвокат, че след като детето навърши 18-годишна възраст да ходи където си иска и не го интересувало.

През 2014 година ищцата сключила граждански брак с И. С. С., като от брака си имат родено едно дете С. И. С.. Тъй като съпругът ѝ бил международен шофьор и често пътувал до Гърция, Турция, Швейцария и други страни имали възможност да отидат заедно на почивка или на екскурзия, но поради отказа на ответника да даде съгласието си детето да пътува заедно с майка си, трябвало да го оставя в България, а тя нямало на кого да го

остави.

От съда се иска да постанови решение, с което да замести необходимото съгласие на бащата ИВ. М. ИВ. детето А. И. И. да бъде издаден задграничен паспорт, както и да пътува извън пределите на Република България в страни членки на европейския съюз, както и до Анталия, Турция, Македония, Словения, Хърватска с цел почивки, екскурзии или други мероприятия, заедно с майка си или с трети лица за срок от пет години.

В законоустановения срок е депозиран отговор на исковата молба, с който се изразява становище, касаещо основателността на предявените от ищеца иски претенции и се иска отхвърлянето им.

Не се оспорва изложеното в исковата молба обстоятелство, че страните са родители на детето М. И. И., с променено от ищцата собствено име на А..

Твърди се, че ответникът никога не се е противопоставял детето да пътува извън страната, както и няма спор между страните, като родители на детето, че последното може и следва да пътува в чужбина, при подходящи условия за възрастта му. Заявява се, че ищцата никога не е провеждала разговор с ответника за конкретно пътуване - екскурзия или почивка, като ищцата ултимативно е поставяла въпроса да се даде съгласие за пътуване на детето в чужбина, като не са обсъждани въпроси за това къде, кога, и по какви поводи ще пътува детето във връзка с неговите интереси и сигурност, колко време ще отсъства от страната и как ще се провеждат личните контакти с бащата.

Не само че тези въпроси не били обсъждани между страните, но и на тях не се давал отговор и в изложението на исковата молба.

В случая отказа на ответника да даде съгласие по принцип е мотивиран от липсата на яснота за конкретни параметри на пътуването - повод, времетраене, транспорт, къде ще бъде настанено детето и как ще бъде гарантирана неговата сигурност, а не от „безотговорно поведение на ответника“ така, както е посочено в исковата молба.

В исковата молба, по която е образувано настоящото производство не се сочи да е планирано пътуване с детето зад граница, а най-общо се иска от съда да замести съгласието на бащата. Излага се, че предявения иск не бил в интерес на детето и конкретно нямал възникнал спор между родителите за пътуване на детето.

Сочи се, че ответника е притеснен и по повод пандемията от КОВИД-19, която все още не е приключила и в редица страни в Европа все още има ограничения за пристигащите в тях. Детето е със здравословни проблеми и видно от приложената Епикриза по ИЗ № 1182/2021 г. издадена от СБАЛДБ. Клиника по ендокринология, диабет и генетика: „Детето е с висок риск от остри и хронични усложнения от основното заболяване. Мерки за справяне с риска са диета, инсулинолечение, физическа активност.“

При така посоченото в епикризата следвало, че е наложително много внимателно да се извърши преценка на всяко пътуване на детето за да се избегне риска от усложнения в здравословното му състояние, риск който съществува не само от основното му заболяване, но и риск от евентуално заразяване с КОВИД-19 или сезонен грип.

Съгласно дадените разяснения в т. 1 на цитираното тълкувателно решение:

„При даването на разрешение за пътуване, следва изначално да бъде изключена възможността детето да бъде отведено в място, където макар и временно, не е препоръчително пътуване. Така би се избегнала възможността детето да бъде поставено в риск.“

В случая в исковата молба ищцата не сочи нито причината за пътуването, нито фактите, обуславящи необходимостта от пътуване на детето извън границите на страната, нито обстоятелства относно мястото, условията и средата, при които то ще пребивава.

Ищцата се е задоволила единствено да посочи, че предстоят училищни екскурзии, някои от които може да бъдат извън страната.

В отговора на исковата молба се сочи, че ответника подхожда изключително отговорно към здравето и сигурността на детето си и заявява, че при отправено към него искане за конкретно пътуване - екскурзия или почивка, при ясно определени параметри: дестинация, период на пътуване, транспорт и настаняване на детето, би дал съгласието си то да пътува, ако това е в негов интерес и не съществува възможност детето да бъде поставено в риск.

От съда се иска да постанови решение, с което да се отхвърли предявения иск, като неоснователен. Претендират се разноси.

В съдебно заседание ищцата се явява лично и се представлява от пълномощник, който поддържа молбата и pledира за уважаването ѝ. Подробни съображения излага в представена по делото писмена защита.

Ответникът не се явява в съдебно заседание. Представлява се от пълномощник, който оспорва основателността на направеното с молбата искане. Съображения излага в представена по делото писмена защита.

От събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Ищцата – ЕК. Н. СТ. е майка на непълнолетното дете А. И. И., роден на 07.03.2008 година в гр. Сливен. Баща на детето е ответникът ИВ. М. ИВ..

С Решение № 511 от 06.07.2009 година, по гр. дело № 782/2009 година на СлРС е прекратен сключеният между ЕК. Н. СТ. и ИВ. М. ИВ. граждански брак, като родителските права по отношение на детето А. И. И. /М. И. И./ са предоставени на майката, където е определено и местоживеенето на детето. Оттогава и към настоящия майката полага преки и непосредствени грижи за неговото отглеждане и възпитание.

Ответникът не поддържал връзки с детето. Средствата за издръжката на детето се осигуряват изцяло от майката, която през 2014 година е сключила граждански брак с И. С. С., разпитан по делото като свидетел. От брака си имат родено едно дете С. И. С..

Опитите на ищцата да получи необходимите съгласия от ответника за издаване на паспорт на детето и за напускане на страната останали неуспешни. Детето А. И. И., има

силно желание по време на текущата ученическа лятна ваканция да е на международна екскурзия със съучениците си, да не става за пореден път причина за нереализирането на семейни почивки в страната и в чужбина. Невъзможността да реализира желанието си за пътувания в чужбина със семейството си се понася болезнено от детето. - Чувства се отхвърлено и изолирано, когато не може да отиде със съучениците си, изпитва вина, когато се планират семейни пътувания в чужбина, които заради него не се случват.

Детето А. И. И. през 2021 година е диагностициран със заболяване „Новооткрит захарен диабет I тип”, което според разясненията, дадени на майката от лекуващите го медицински специалисти, при провеждане на подходящо лечение е лечимо заболяване. От страна на майката е проведено проучване за клиники в Република Турция, където детето да бъде консултирано от специалисти и лекувано. Майката е силно мотивирана и има възможности да предприеме всички необходими действия за провеждане на лечението на детето в Република Турция от където дават по високи заявки за възможности за провеждане на лечение с цел пълното излекуване на детето. Детето А. И. И. пред съда ясно, категорично и недвिसмислено заявява желанието си да се подложи на лечение в клиника в Република Турция. – „ Цитат там в Турция хората могат да излекуват диабета. Искам да отида там да се лекувам. Има два типа диабет А и Б. този, който е А, той може да се излекува, и казаха, че в пубертета мога да го израста. Могат в Турция да го махнат. Тук казаха, че може да ми мине, но може и да не ми мине. Там дават по-голям шанс. Искам много да се излекувам и да не съм с тази болест и да се бода на ден по 6 пъти. - край на цитата „.

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена след преценка поотделно и в съвкупност на всички събрани по делото писмени доказателства и показанията на разпитания по делото свидетел, които са неоспорени, относими и допустими. В основата на преценката си, досежно интереса на детето съдът взе предвид изявленията направени от него при изслушването му.

Установеното от фактическа страна мотивира следните правни изводи:

Претенцията с правно основание чл.127 А, ал. 2 от СК във връзка с разпоредбите на ЗБЛД е допустима и основателна. В случая следва да се приеме, че е налице разногласие по смисъла на посочената разпоредба между двамата родители относно издаването на паспорт на детето им и пътуването му в чужбина. Това е така, тъй като липсва изискуемото по Закона за българските лични документи съгласие на бащата за издаване на паспорт на детето и за напускане на страната.

Въпросите свързани с пътуване на дете в чужбина и издаването на необходимите лични документи следва да се разрешават от родителите по общо съгласие, както предвижда чл.127 А, ал.1 от СК. Когато такова не се постигне от родителите, съгласно втората алинея на горепосочената правна норма, спорът между тях се решава от съда. В това производство съдът изследва дали е налице спор между родителите по въпрос, свързан с пътуването му в чужбина и какво е решението, което гарантира най - добрия интерес на детето. Интересът на детето се преценя конкретно, като следва да се има предвид, че интересът на детето е самостоятелен и не следва да се предопределя от възможностите за реализация на правата, с

които разполагат родителите /каквито са правото на упражняване на родителски права, и режима на лични отношения/. Правата, с които разполага всеки от родителите във връзката със собственото си дете, няма как да бъдат упражнени в равна степен в ситуация на съществуващо между тях разногласие във връзка с упражняване на родителски права. При спор по чл.127 А, ал.2 от СК, неизбежно се стига до ограничаване на правото на едната страна. В случая ограничението е с цел защита на правата и свободите на детето. В конкретния казус интереса на детето трябва да бъде защитен, като се гарантира правото му на свободно предвижване, правото да пътува и опознава различни светове и култури, правото да живее с родителя на когото са предоставени родителските права в избраната среда и не на последно място правото на лечение, с оглед задоволяване на най – добрия интерес на детето. По делото не са установени данни, които да дават основание за съмнение в родителския капацитет на майката, която упражнява родителските права, нито за опасност тя да предприеме действия, които не са в интерес на детето.

С оглед установените по делото факти и обстоятелства съдът намира, че е в интерес на детето А. И. И. е да му бъде издаден паспорт и да се разреши напускане на страната, но само придружено от своята майка ЕК. Н. СТ., на която е предоставено упражняването на родителските права или друго упълномощено от нея пълнолетно лице, като детето да пътува в държавите членки на Европейския съюз, Кралство Англия, Република Турция, Македония, Словения и Хърватска за срок до навършване на пълнолетие, през периодите от време, съвпадащи с ученически ваканции с цел участие в екскурзии, почивки и други училищни или семейни мероприятия, както и в друго време, с цел провеждане на прегледи и лечение на детето. По този начин детето А. И. И. ще може свободно да се придвижи в посока съответната страна и обратно за участие в екскурзии, почивки и други училищни или семейни мероприятия, както и с цел провеждане на прегледи и лечение на детето. Това би се отразило благоприятно на детето, посредством разширяване на възможностите за излекуването му, както и добиване на познания от лични възприятия за страните, които ще посети. Вътрешното убеждение на съда е, че ответникът няма мотивацията да даде нужното съгласие, по който начин съзнателно или не, пречатства възможностите на детето, което очевидно не е в интерес на последното.

За пълното на изложението и във връзка с въведени възражения следва да се отбележе, че сигурността и обезпечеността на детето при пътуване в посочените по - горе страни ще се гарантира от пълнолетния придружител на непълнолетното дете. Освен това гаранция за сигурността на децата са и многото законови изисквания, които следва ръководители на ученически групи и клубове да покрият, за да изведат деца извън пределите на страната. От друга страна и закона и морала дава превес на интересите на детето пред тези на неговия родител, без това да значи нарушаване на правата на който и да е от коментираните субекти.

Предвид изложеното съдът намира, че следва да уважи претенцията по чл.127 А от СК и с решението си да замести липсващото съгласие на бащата за издаване на паспорт на детето и съответно за пътуването му в чужбина.

Съобразявайки, че периода през който на детето се разрешава да напусне страната към

момента тече, докладчикът счита, че следва на основание чл.127а, ал.4 от СК да допусне предварително изпълнение на постановеното решение.

На страните не се следват разноски, предвид характера на производството - спорна съдебна администрация. В този смисъл Определение № 385 от 25.08.2015 година, постановено по ч.гр.д. № 3423/2015 година от ВКС на РБ

Ръководен от горното, съдът

РЕШИ:

РАЗРЕШАВА да се издаде паспорт на непълнолетното дете А. И. И., роден на 07.03.2008 година в гр. С. с ЕГН: ***** само със съгласието на майката ЕК. Н. СТ. с ЕГН: ***** и двамата с адрес гр. ****, със съдебен адрес: гр. **** – чрез адв. Е П. от АК – Сливен, като настоящото решение замества липсващото съгласие на бащата ИВ. М. ИВ. с ЕГН: *****, с адрес гр. ****

РАЗРЕШАВА малолетното дете А. И. И., роден на 07.03.2008 година в гр. С. с ЕГН: *****, след като му бъде издаден паспорт да излиза извън пределите на Република България, придружавано от своята майка ЕК. Н. СТ. с ЕГН: ***** или друго пълнолетно лице, упълномощено от майката, като детето да пътува в държавите членки на Европейския съюз, Кралство Англия, Република Турция, Македония, Словения и Хърватска за срок до навършване на пълнолетие през периодите от време, съвпадащи с ученически ваканции с цел участие в екскурзии, почивки и други мероприятия, както и в друго време, с цел провеждане на прегледи и лечение на детето, като настоящото решение замества липсващото съгласие на бащата ИВ. М. ИВ. с ЕГН: ***** с адрес гр. ****

ДОПУСКА на основание чл. 127 а, ал. 4 от СК **предварително изпълнение** на постановеното решение.

Решението може да бъде обжалвано пред СлОС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____